

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Digressio. De loco inferni, & damnatorum suppliciis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

in boni illius temporalis inordinata fruitione consistit, in totam aeternitatem velle prorogare: ex quo fit, ut cum illud peccatum sit in affectu aeternum, iusto Dei iudicio poenam aeterna dignum esse censeatur.

Si verò quaestio intelligatur de peccato veniali, certum est ex fide peccata venialia in omnibus iustis five in hac vita siue in futura non esse punienda poena aeterna, sed solummodo temporalis; sicut ex eadem fide certum est, homines iustos in accepta iustitia, quae ad mortem perseverantes aeterna beatitudine in aeternum non esse priuandos.

Est tamen difficultas de peccatis illis venialibus, cum quibus peccatores & reprobis ex hac vita decedunt: Scotus enim in 4. dist. 21. & quidam alii Theologi existimant poenam illis venialibus peccatis debitam, futuram esse tantummodo temporalem, probabilius tamen alii cum Doctore q. 8. 7. a. 5. ad. 3. afferunt, poenam illam fore aeternam, non tam ratione grauitatis, quam irremissibilitatis ipsius peccati venialis: cum in inferno nullus neque remissioni, neque redemptioni locus sit.

DIGRESSIO.

De loco inferni, & damnatorum suppliciiis.

CVM inter ceteros effectus peccati acerbissimus & maximè formidandus sit aeternae poenae reatus, ut illius acerbitas melius perspiciatur, non erit abs re loco & qualitate poenarum illarum aeternarum hic pauca agere, ac quid de illis secundum fidei Catholicae regulam sentiendum sit, declarare.

Dicendum igitur 1. infernum seu carcerem damnatorum poenis deputatum, esse locum aliquem realem & corporeum, in ipsis terrae visceribus situm, Ita. S. Thom. in sup. q. 97. a. 7.

Hæc veritas constat ex scriptura: Numer. 16. *Dirupit*

terra sub pedibus eorum; &c. descenderuntque vivi in infernum aperti humo, Iob 10. Infernus vocatur terra tenebrosa, & aperta mortis caligine.

Constat etiam eadem veritas ex antiquis patribus qui id asseruerunt, ut Tertullian. lib. de ani. cap. 55. *Nobis, inquit, inferi, non nuda canositas, nec subdivalis aliqua mundi sentina creduntur; sed in fossa terra & in alto vastitas, & in ipsis visceribus eius abstrusa profunditas.* S. Athanasius in quaestionib. *Peccatorum, inquit, anima in inferno posita sunt super omnem terram & mare ut in psalmista dicitur: p'suerunt me in lacu inferni, in tenebris, & in umbra mortis,* & S. Cyril. Alexand. de exitu animæ, *Tunc, inquit, animam inuadunt demones, eamque in terrarum opaca deducunt, & solidissimis compedibus revinctam in infimas infernorum carcerum partes ac erebi custodias deiciunt.*

Porro quantæ & quàm amplæ regiones, quàm vasti recessus in ipsius terræ sinu reperiantur, ex Cosmographorum demonstrationibus satis apertè dignosci potest: sùm secundum communem & probabiliorè illorum sententiam, ab extrema terræ superficie ad illius centrum mille ac quingentæ & ampliùs leuæ numerentur, quæ totius ambitus illius semidiametrum efficiunt: unde secundum Arithmeticoꝝ numerorum rationem colligitur imensa propè esse spatia quaquavertum in terræ visceribus protenta, in quibus proinde varia receptacula eaquæ amplissima constitui possunt, sive pro iustis ad tempus determinatum purgandis, sive pro reprobis in æternum pœniendis, sive pro Limbo puerorum ex hac vita cum solo originali peccato decedentium.

Dicendum 2. ignem verum & corporeum in inferno reperiri, eoquæ tum corpora, tum animas ipsorum reprobiorum in æternum cruciari. Ita S. Thom. in supp. qua. 97. a. 5. & constat ex scriptura Is. 33. *Conterriti sunt in Sion peccatores, p'ssedit tremor hypocritas: quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis?* & Apoc. 19. *vocatur infernus stagnum ignis ardentis sulphure.*

Idipsum

Id ipsum docent SS. Patres. S. Cypr. ser. de Ascens. Christi. *Immortales, inquit, miseri uiuent inter incendia, & inconfusibiles stamma nudum corpus allament: ardebit purpuratus diues; non erit qui aestuanti lingua stillam aqua infundat in proprio adipe frige libidines bullient: & inter sarragines suas meas miserabilia corpora cremabuntur.* S. Greg. M. lib. 4. de log. cap. 28. *Sicut, inquit, electos beatitudo latificat, ita necesse est, quod a die exitus sui ignis reprobos exurat.*

Dicendum 3. præter ipsius ignis sensibile tormentum plures alias & varias poenas ipsis damnatis infligi. psalm. & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum: Job 16. *Ad nimium calorem transeat ab aquis niuium; id est (replecat Hugo Cardinalis) quod impii in inferno de poena ad poenam transibunt: Apoc. 18. In una die uenient plagæ eius, mors, & luctus, & fames, & c.*

Id ipsum quoque affirmant SS. patres: ut S. Basil. in Psa. 33. ubi dicit in inferno post iudicium ultimum fore *verum innumerabilem genus venosum ac carniuorum, sitiatum quidem semper, nec tamen se exsatiens, indolerabilem dolo morsibus infigens* S. Cyril. cit. orat. de exitu animæ: *Nullus in inferno scilicet inhumani ergastuli, tenebriosus carcer, insubilia vincula vi nulla refringenda catena, veri & intrasabile ministri, graues illa ad supplicium adhibentur scutis, formigues & infracti; pradura flagella, pix nebulosa, & strigantans, sulphur graue olens, atra cūbilia, pyra semper ardens, uadus & olens vermis, & c.* S. Aug. epist. 211. ad Iulianum, *in quibus præparatur dolor vermium ardor, stamma, sitis inextinguibiles, stetus, ac stridor dentium, oculorum lacryma, tenentur exteriores, & c.*

Quare eundem S. patrem audiamus sic concludentem. ferm. 81. de temp. in vig. pentec. c. 18. *hac recordare, & ignem illum gehenna his, quate nunc exagitant, stammis libidinis & cupiditatis opponet; ignis hic, qui in presenti est vita, absumit cuncta quæ recipit; ille uero quos suscepit, semper cruciat, & poena sua semper integros seruat: propterea enim & inextinguibilis dicitur, non solum quia ipse non extinguitur, sed quia nec qui quos suscepit, extinguet aut pertinet.*